

Στὸν κόσμο τάχα βρέθης μοναχή ;
Μητέρας δὲ σὲ πόνεσε ψυχή ;
Δὲ γνώρισες μιὰν ἀγκαλιὰ ἀπὸ σπίτι ;
Δὲν ἔννοιωσες τὸ μάγιο ἐνὸς μαγνήτη ;

Τάχα τῆς ἀρχοντιᾶς ἡ ἀναμελιὰ
τράβηξε τῆς σκλαβιᾶς σου τὴ θηλειά,
ἢ μὴ μιᾶς μητριᾶς τὸ ξένο χέρι
ἀπ’ τὴ φωλιά σου ἀλάργα σ’ εἶχε φέρει ;

Μ’ ἔρωτα δὲ σ’ ἀγάπησα ποτές,
μὰ στὴν ψυχή μου χάρισες γιορτές,
καὶ μὰ βαθειὰ συγκίνηση ἀπομένει
πὸν ἡ θύμησῃ σου πάντα τὴ θερμαίνει.

Τάχα καὶ τί ν’ ἀπόγινες, μορφὴ
παρήγορη, τοῦ πόνου μου ἀδερφή ;
Στὸ διάβα τοῦ καιροῦ ποὺ μᾶς βαραίνει,
πορεύεσαι γελοῦσα ἢ μαραμένη ;

”Ω ἀς εἴτανε καὶ πάλε μιὰ στιγμὴ
νὰ μοῦ ἀναζοῦσαν οἱ παλιοὶ καημοί,
μὲ φλόγα τὴν καρδιὰ νὰ γείρω πίσω,
νὰ σ’ αἰστανθῶ, καὶ νὰ σὲ λησμονήσω...“

ΦΤΩΧΟΓΕΙΤΟΝΙΑ

Χιόνες ἔχειν φιστές, θάματα μύρια
στὶς στράτες, στὶς αὐλές, στὰ παραθύρια
μὲ τὴν ἀφαιρεμάδα τοῦ διαβάτη
σέρνει τὸ μάτι.

Χαμόγελα κρουστά, ματάκια μαῦρα
πὸν μέσα τοὺς ἀνθεῖ τοῦ πόθου ἡ λαύρα,
σὲ γγῖζουνε βαθιά, σὲ ἀπομεθοῦνε
καὶ φῶς σκορποῦνε.

Θλιμένες μαργιολιὲς καὶ μαραμένες
στὰ κουρτινάκια ἀπόμερα κρυμένες,
προσδέχουνται τὸ δάκρι καὶ τὸ γέλιο
μ’ ἔνα περγέλιο.

’Ακοῦς γοργὸ σκοπὸ ἀπὸ μαντολῖνο,
πιρέκει ἔνα ἀναστέναγμα σὰ θρῆνο,
μιὰ πονηρὴ ματιὰ ποὺ δὲ λαθεύει
παραμονεύει.

Στὴν ἴδια στέγη ἔδῶ, χαρὲς καὶ μίση
πόσες φορὲς δὲν ἔχουν κατοικήσει,
πόσα ὅνειρα καὶ πάθη ὑποταγμένα
στὰ πεπρωμένα !

Τὴ φτωχογειτονιὰ ἀν ἡ μοίρα θλίβει
στὴν πίκρα τῆς ζωῆς ποτὲ δὲ σκύβει.
”Αστρο πεονᾶ ἡ χαρά, σαράκι ὁ δόλος...
‘Ο κόσμος ὅλος...“

ΔΟΗΝΑ

Παιδούλα μου Ἀθήνα
θερμὰ ἀγαπημένη,
σὲ ρόδα, σὲ κρῖνα
ἢ ψυχή σου χυμένη.

Τὸ νάζι σου, κῦμα
στὸ στῆθος σου ἀπάνω,
τὰ μάτια σου ρίμα,
τὸ γέλιο σου πλάνο

Μεθύσι ἡ λαλιά σου,
τὸ πνέμα σου λαύρα,
χαμός ἡ ἀγκαλιά σου,
δ πόθος σου ἀνάβρα.

Τὸ φῶς σου ἀχνὸ θάμπος,
ἢ ἀγάπη σου λύρα,
δ ἀνθόσπαρτος κάμπος
τῆς ζήσης σου ἡ μοίρα.

Μιὰ σφέλτινη χάρη
σοῦ πλέκουν τὰ νιάτια,
βουνίσιο θυμάρι
καὶ γείρια εὐθωδᾶτα.

Μιὰ πίστη ἡ θωριά σου
στὸν ἄπιστο ἐμένα.
Μ’ ἀν τύχῃ μακριά σου
καὶ γείρω στὰ ξένα,

Μιὰ δίψα, μιὰ πείνα,
μιὰ τρέλα μοῦ μένει,
λαχτάρα μου Ἀθήνα
θερμὰ ἀγαπημένη.

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

ΡΟΔΟΠΗ

N. Ποριώτη : Ροδόπη, τραγωδία. Σχ. 80, σελ. 101
δρ. 3. Βιβλιοπώλης : Βασιλείου καὶ Κοικλάρα,
(δόδος Σταδίου, 42), Ἀθήνα.

•
Αντιωρόσσων τοῦ «Νουμᾶ» στὴ Σαρωνίκη
δ κ. Π. Θ. ΠΑΥΛΙΔΗΣ
C/O The American Tobacco Co